

Nógvir gjørdust kendir í V4 sendingunum

Sjónleikarar, yrkjarar, táttayrkjarar og sangarar gjørdust fólkaogn gjøgnum leygarkvøldssendingarnar í útvarpinum

Tær undirhaldssendingar, sum útvarpið fór undir eftir at V4 spælið var fingið í lag, høvdu sum mál at fáa spælið út millum fólk og at kveikja áhugan fyri at spæla við.

Jógvan Arge mundi saman við Niels Juel Arge vera oddamaður fyri sendingunum, og tað var ikki lítið, teir ætlaðu til. Leygarkvøld eftir leygarkvøld frá heystinum og út á vári í eini átta ár, syrgdu teir fyri undirhaldinum, sum føroyskir útvarpslurtarar gjøgnum vikuna leddu seg til.

Nógv orka varð nýtt

- Tað kostaði nógva orku, og tá vit høvdu havt sendingarnar í so mong ár gjørdur vit av at gevast. Fyrirreikingarnar tóku nógva tíð. Tað mesta skuldi fáast frá hondini eftir vanligu arbeiðstíð, tá tey, sum vóru í øðrum starvi, høvdu møguleika at koma í útvarpið, greiðir Jógvan Arge frá.

Nógva arbeiðið, sum varð lagt í sendingarnar, gekk út yvir annað arbeið, og so valdu vit at saðla um. Vit kunnu eisini siga tað soleiðis, at V4 spælið tá var vorðið kent millum føroyingar, og tað var øllum greitt, at spælið var komið fyrri at vera.

Síðani tá hava vit av og á havt undirhaldssendingar, sum eru tiknar upp í útvarpinum, t.d. Ruskredaktiónina, kvøldsetur, og so serstakar sendingar á nýggjardinum, fóstulávint og á ólavspøku. Tíðirnar eru nógva broyttar, og tað verður neyvnan aktuelt aftur í so stóran mun at skipa fyri undirhaldssendingum, sum vit høvdu tær fyrstu árin.

Olivur Næss og Herman Jacobsen, sum áttu lívið í V4-sendingunum í mong mong ár.

Pauli í Sandágerði spælir og børnini syngja

Umhvørvið úr Sjónleikarahúsinum

Hvat hava tit á skránni í kvøld?

- Vit halda 25 ára dagin fyri V4 spælinum við einari undirhaldssending eftir at drátturin hevur verið klokkan sjey. Fyrsta tíman verður

Marner Simonsen og Jógvan Arge

undirhald, sum Robert McBirnie, Hilmar Jan Hansen og onnur hjálpa til við, so fara tvey orkestar at spæla dansitónleik í ein tíma, og vit runda av við einum tíma, har vit hoyra Havnar Dansifélag kvøða.

Tá vit líta aftur á tey 25 árin, er tað so mangt, sum rennur fram fyri Jógvan Arge:

- Stuðlarnir undir sendingini vóru so at siga teir somu alla tíðina. Útskiptingarnar komu so við og við, uttan at tað nervaði samanspælið. Oskar Hermansson og Olivur Næss, sáli, tóku nógva tøk, og saman við teimum fleiri, sum vóru í umhvørvinum kring Sjónleikarahúsið í Havn.

Óli Kurt Hansen var ófórur, og fólkíð dæmdi væl, tá Heri Smith hermdi eftir politikarunum, sum tá myndaðu pallin. Ikki minst líktist tað væl, tá hann royndi seg við røddini hjá Atla Dam og Johan Nielsen, sála.

Táttimír endumýggjaðir

Tað hevur altíð verið vanligt at yrkja táttir í Føroyum, bæði til ávís høvi og um persónar, sum hava verið framstandandi ella sum hava gjørt seg merktar á onkran annan hátt. Tá útvarpið fór at senda, fekk táttayrkingin vind í seglini.

Tað vóru fleiri, sum yrktu, t.d. Oskar Hermans-

son, Poul Arne Joensen, Tummas Napoleon Djurhuus, Axel Tórgarð, Suni Jacobsen, Finnboi Isaksen og Jógvan Arge.

Onkrir verða framvegis nógva nýttir, t.d. »Per fór til Havnar« og »Hví eru Føroyar bert grót og flag«. Suni Jacobsen yrkti teir báðar tveir.

- Eitt var at tað tóktist liggja raðið fyrri hjá fleiri at yrkja, men tað hevði stóran týðning, at tað vóru úrmælingar, sum bóru teir fram og sum høvdu undirspælið. Eg hugsi t.d. um Svend Brimheim, sum var sannur snillingur á guitarinum, og Simma, sum dragsaði tungu ljóðfórini alla staðni, har vit fóru, og eg hugsi um teir, sum komu aftan á, t.d. Kolbein Simonsen og Ólavur Øster.

Herman Jacobsen var framúr at syngja og tulka tættir, og parturin hjá Flemingi Samuelsen lá ikki eftir. Óivað havi eg gloymt onkran, men eg kann siga um tað mesta, at tað var dygd í tí, og tað gjørdist eitt umhvørvið við góðum trivnað kring sendingarnar, heldur Jógvan Arge.

Ferðin til Klaksvíkar

Útvarpið ferðaðist nógva við V4 sendingunum fyrstu árin. Umstøðurnar á Bryggjubakka vóru ikki til slíkar sendingar, og tí vóru samkomuhøllin á Lands-

sjúkrahúsinum, aulan í Studentaskúlanum í Hoydølum, fimleikarahøllin á Háskúlanum og Lærarskúlahøllin nógva nýttar.

- So fóru vit út á bygð. Tað var nakað nýtt. Bygdafólk kendu røddirnar á teimum, sum tóku lut, og tey tóku væl undir, tá vit komu á vitjan. Eg minnst serliga ferðina til Klaksvíkar, ið stendur sum ein sonn perla í røðini av ferðum út á bygð.

Tað mundi vera í 1971. Tað var stífur yvir tí. Vit leigaðu Rituna norður, tøkningarnir vórðu settir í land at gera klárt, og so lögdu vit okkum út á Pollin at gera tær síðstu fyrirreikingarnar. Ikki minst var tað týðningarmikið at fáa nógva av lokalum skemti blandað uppi.

Tá hurðarnar vórðu lætnar aftur eitt korter undan at sendingin skuldi í luftina, vóru tað stúvaðir eina staðni millum 1.500 og 2.000 klaksvíkingar og norðingar inn í KÍ høllina, og teir vóru væl upplagdir, minnst Jógvan Arge afturá.

Eitt sindur av kapping var eisini uppi. Leingi var spumarkappingin »Nær var tað?« fastur táttur í sendingunum. Tað var næstan sum í kappróði og fítbólti, tá ein klaksvíkingur, ein havnarmaður og fólk aðrastaðni frá royndu at minnst árstól.

-nes

Heri Smith, sum setti sín dóm á V4 við síni herming. Her saman við einum av ynglingsoffrunum, Eivind Vilhelm, biskuppi

Frá dansi í V4